

Czwartek, 20.06.2013

Przygotowanie: Bractwo św. Zofii

## ADORACJA: WIARA CELEBROWANA W LITURGII

### 9. „Małżeństwo”

Wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Śpiew: *O mój Jezu w Hostii skryty*

#### MODLITWA O WIARĘ W OBECNOŚĆ CHRYSTUSA W ŻYCIU MAŁŻONKÓW

**P.** Dziękujemy Ci Boże, za to, że Twoja wszechmoc dotyka naszego życia i nic nie dzieje się w naszym życiu bez Twojego przyzwolenia. Ty stworzyłeś nas dla siebie i jesteś cały dla nas. Cały w swoim Synu. Tę prawdę pomaga nam przyjąć Duch Święty, który także uzdalnia nasze serca do przyjęcie prawdy o Bożym Miłosierdziu. Dziękujemy Ci, Boże Ojcze, za łaskę odpuszczania nam grzechów naszych. Dziękujemy Ci za wszystkie łaski, którymi obdarzasz nasze rodziny i nas samych.

**L1:** Tak często mówiłeś, Panie Jezu, o wierze. Chwaliłeś mocno wierzących i ganiłeś niedowiarków. Dziś stawiamy pytanie o wiarę małżonków, którzy przed wielu laty przyjęli sakrament małżeństwa. Czy oni wierzą dość mocno, że Ty jesteś z nimi każdego dnia? Pragniemy naszą modlitwą wyprosić im dar umocnienia wiary, więc wyznajemy z wdzięcznością.

*Credo, credo. Amen.*



Cre - do, Cre - do. A - men.

**L2:** Często małżonkowie

przychodzą do ciebie, o Jezu, ze swoimi problemami. Ich wzajemna miłość bywa wystawiana na próbę. W wielu przypadkach słabnie i nie jest już w stanie rodzić ciepłych słów i wyrażać życzliwych gestów. Czy po szczerzej modlitwie mogą oni usłyszeć słowa, które wypowiedziałeś do niewidomego: „Idź, twoja wiara cię uzdrowiła”? Pragniemy ich wesprzeć naszą wiarą i naszą modlitwą, dlatego wdzięcznym sercem wyznajemy.

*Credo, credo. Amen.*

**L3:** Żyjemy, o Panie, w takim świecie, który nie jest przychylny małżeństwu. Zachęca do szukania przyjemności nawet za cenę zdrady małżeńskiej i stawiania własnych potrzeb ponad potrzebami innych. Świat, który według Twoich słów, o Jezu, jest w mocy Złego, wyśmiewa zasady etyki małżeńskiej i nie szanuje życia. Czy starczy chrześcijańskim małżonkom wiary, aby nie ulec złym wpływom świata? Prosimy Cię, Jezu, o pomoc dla nich. Przyjmij naszą modlitwę, która jest wyznaniem wiary w Twoją wszechmoc.

*Credo, credo. Amen.*

**P:** Bądź uwielbiony, Panie, w łasce wiary, którą nam dałeś. Dzięki niej pozwalasz nam kontemplować Twoją wielkość i miłość, uzdalniasz nas do całkowitego oddania się Tobie i nadajesz sens naszej codzienności. Spraw, aby ta wiara nieustannie rosła. Prosimy o to przez wstawiennictwo Maryi, która jest dla nas wzorem wiary.

*Pod Twoją obronę...*

## MAŁŻEŃSTWO

**P2.:** Panie Jezu, dziękujemy Ci za Twoją obecność w Najświętszym Sakramencie; za to, że jesteś z nami i jesteś dla nas. Chcemy podziękować Ci za wszystkie dary, które przynosisz nam w Sakramentach. Pragniemy przede wszystkim umocnić naszą wiarę w prawdę, że w liturgii urzeczywistnia się najbardziej wewnętrzne współdziałanie Ducha Świętego i Kościoła; że Duch komunii zawsze pozostaje w Kościele i dlatego Kościół jest wielkim sakramentem Boskiej komunii. Pragniemy szczególnie gorąco podziękować Duchowi Świętemu, który w liturgii „jest wychowawcą wiary Ludu Bożego, sprawcą cudownych dzieł Bożych, jakimi są sakramenty Nowego Przymierza” (KKK 1091).

*Modlitwa w ciszy*

**L1:** *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „W liturgii Duch Święty jest wychowawcą wiary Ludu Bożego, sprawcą "cudownych dzieł Bożych", którymi są sakramenty Nowego Przymierza. Jest pragnieniem i dziełem Ducha w sercu Kościoła, abyśmy żyli życiem Chrystusa Zmartwychwstałego. Gdy spotyka On w nas odpowiedź wiary, którą wzbudził, urzeczywistnia się prawdziwe współdziałanie; przez nie liturgia staje się wspólnym dziełem Ducha Świętego i Kościoła. W tym sakramentalnym udzielaniu misterium Chrystusa Duch Święty działa w taki sam sposób jak w innych czasach ekonomii zbawienia: przygotowuje Kościół na spotkanie z Jego Panem, przypomina i ukazuje Chrystusa wierze zgromadzenia, uobecnia i aktualizuje misterium Chrystusa swoją przekształcającą mocą, a wreszcie jako Duch komunii jednoczy Kościół z życiem i posłaniem Chrystusa.” (KKK1091, 1092)

**P2:** Wierzimy, że dzięki sakramentowi małżeństwa dwie osoby – mężczyzna i kobieta - budując wzajemną jedność i miłość stają się w tajemniczy sposób obrazem jedności Chrystusa i Kościoła. Prośmy więc Boga o łaskę coraz głębszego rozumienia tego misterium, prośmy Ducha Świętego o wszelkie dary, dzięki którym nasze życie będzie do końca przeniknięte wiarą, nadzieją i miłością.

*Śpiew: Niech nas ogarnie łaska Panie Twa*

**L1:** *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „Bóg, który stworzył człowieka z miłości, powołał go także do miłości, która jest podstawowym i wrodzonym powołaniem każdej istoty ludzkiej. Człowiek został bowiem stworzony na obraz i podobieństwo Boga, który sam jest Miłością. Ponieważ Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, ich wzajemna miłość staje się obrazem absolutnej i niezniszczalnej miłości, jaką Bóg miłuje człowieka. Jest ona dobra, co więcej bardzo dobra, w oczach Stwórcy. Miłość małżeńska, którą Bóg błogosławi, jest przeznaczona do tego, by była płodna i urzeczywistniała się we wspólnym dziele zachowywania stworzenia: "Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną». Pismo święte stwierdza, że mężczyzna i kobieta zostali stworzeni wzajemnie dla siebie: "Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam". Bóg daje mu niewiastę, "ciało z jego ciała", to znaczy istotę równą mu i bliską, jako "pomoc przychodzącą od Pana". "Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem" Jezus wskazuje, że oznacza to nienaruszalną jedność ich życia, przypominając, jaki był "na początku" zamysł Stwórcy: "A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało". (KKK, 1604 – 1605)

*Chwila ciszy*

**L2:** *Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego:* „Bóg przygotował nas do zrozumienia tajemnicy sakramentu małżeństwa najpierw poprzez stworzenie człowieka po prostu takim, jakim jest: stworzył mężczyznę i kobietę. Czyli aby zrozumieć dobrze pojęcie sakramentu, trzeba zrozumieć filozofię płci, metafizykę płci. Po co jest człowiek „podzielony” na mężczyznę i kobietę? Po to, aby się scalili, po to, żeby rozumieli, że pełna prawda człowieka jest w spotkaniu z drugim. Ale Bóg jednocześnie wyraźnie uczył w całym Starym Testamencie, że to jest również znak, symbol wskazujący na coś o wiele głębszego. Bogu chodzi najpierw o to, żeby poprzez odrębność mężczyzny i kobiety zobaczyć różnicę, jaka istnieje między Nim a człowiekiem. I żeby ludzie

powoli uczyli się prawdy o wiele głębszej: że Bóg ze swoim ludem chce zawrzeć więź przymierza, tak jak mężczyzna i kobieta zawierają ze sobą więź jednoczącą ich w małżeństwo. Chrystus sformułował naukę o małżeństwie właśnie w tym kierunku, a Paweł w Liście do Efezjan powiedział wyraźnie: „Tajemnica to wielka w odniesieniu do Chrystusa i Kościoła”. Mężczyzna i kobieta, Bóg i Jego lud związani są przymierzem tak, jak Chrystus związany jest z Kościołem.

I tutaj, przede wszystkim w tym miejscu, trzeba powiedzieć rzecz bardzo istotną. Kto bowiem mówi: sakrament, obrzęd, liturgia sakramentalna, ten mówi: wiara. Nie ma małżeństwa chrześcijańskiego, małżeństwa sakramentalnego dla ludzi, którzy nie mają wiary. Kościół domaga się wiary od obojga partnerów, i to wiary dojrzałej, choć dopuszcza czasem małżeństwo człowieka wierzącego z niewierzącym. Ale kto mówi: sakrament, ten mówi równocześnie: znak sakramentalny. Bo sakrament to znak widzialny rzeczywistości niewidzialnej, ustanowiony przez Chrystusa dla naszego zbawienia. A więc kto mówi: sakrament, kto mówi: znak, czyli symbol, ten mówi również: rzeczywistość. W sakramencie małżeństwa jest bowiem to, co widać: podanie sobie rąk, zawarcie umowy, nałożenie obrączek. Lecz równocześnie jest w nim interwencja Chrystusa, której nie widać, ale na którą wskazuje znak. Chrystus wiążących sobie ręce sam wiąże, nakładających sobie pierścienie sam przygarnia, ubierających welon sam otacza i przepenia miłością. I to nie tylko tą miłością ze złołka betlejemskiego, ale miłością z krzyża, miłością paschalną, która sprawdziła się w cierpieniu – i zmartwychwstała. I tę miłość Jezus Chrystus w momencie zawierania małżeństwa daje nowożeńcom.”(*Małżeństwo, str. 30 – 34*)

*Chwila ciszy*

Śpiew: *Łaską jesteśmy zbawieni*

**P2.:** Dziękując Bogu za dar sakramentu małżeństwa, który przygotowuje powołanych do budowania wspólnoty osób na wzór wspólnoty Chrystusa i Kościoła, rozważmy teraz wspólnie w modlitwie różańcowej tajemnicę Wesela w Kanie Galilejskiej:

*Dziesiątek różańca*

Śpiew: *Miłość, którą jest Bóg w nas*

**L1:** *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „Na początku swojej publicznej działalności Jezus dokonuje pierwszego znaku – na prośbę swej Matki – podczas uczytu weselnej. Kościół nadaje wielkie znaczenie obecności Jezusa na godach w Kanie. Widzi w tym potwierdzenie, że małżeństwo jest czymś dobrym, oraz zapowiedź, że od tej pory będzie ono skutecznym znakiem obecności Chrystusa. W swoim nauczaniu Jezus wypowiadał się jednoznacznie o pierwotnym sensie związku mężczyzny i kobiety, tak jak został on na początku zamierzony przez Stwórcę. Zezwolenie na oddalenie żony dane przez Mojżesza było ustępstwem z powodu zatwardziałości serca. Związek małżeński mężczyzny i kobiety jest nierozzerwalny; łączy ich sam Bóg: "Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela.

Całe życie chrześcijańskie nosi znamię oblubieńczej miłości Chrystusa do Kościoła. Już chrzest jako wejście do Ludu Bożego wyraża tajemnicę zaślubin. Jest on, jeśli tak można powiedzieć, obmyciem weselnym, które poprzedza ucztę weselną – Eucharystię. Małżeństwo chrześcijańskie staje się z kolei skutecznym znakiem, sakramentem przymierza Chrystusa i Kościoła. Małżeństwo między ochrzczonymi jest prawdziwym sakramentem Nowego Przymierza, ponieważ oznacza łaskę i jej udziela.” (*KKK, 1613, 1614, 1617*)

*Chwila ciszy*

**L2:** *Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego:* „Formuła sakramentu małżeństwa, w którym szafarzem jest sam zawierający związek małżeński – bo to on mówi: ja biorę ciebie za małżonka – jest, można by powiedzieć, formułą przeznaczoną dla człowieka, który powinien być najbardziej dojrzały i świadomy odpowiedzialności za to, co czyni. Przy chrzcie niemowląt świadomość tę biorą na siebie wspólnota i szafarz: ja chrzczę ciebie. A tutaj ci, którzy stoją przy ołtarzu, sami sobie udzielają sakramentu, bo każde z nich mówi: ja biorę ciebie. Przypomnijmy sobie raz jeszcze, że właśnie owa formuła domagająca się największej dojrzałości ludzi

przyjmujących sakrament łączy się bezpośrednio z formułą eucharystyczną. A w eucharystycznej formule sakramentalnej - „To jest Ciało moje, to jest Krew moja” – podmiot wyraźnie utożsamia się z Chrystusem, który jest pierwszym i głównym Szafarzem każdego sakramentu. To ma ogromne znaczenie. To nadaje małżeńskiej przysiędze szczególny charakter, ponieważ w czasie sprawowania Eucharystii, kiedy zawiera się umowę małżeńską i wyraża się zgodę na wspólną drogę, równocześnie dokonuje się fakt przymierza Boga z ludźmi i ludzi z Bogiem poprzez krew Jezusa Chrystusa.

Sprawowanie sakramentu małżeństwa w czasie sprawowanej Eucharystii czyni więc z formuły tego sakramentu regułę żywą dla tych, którzy szukają doskonałego urzeczywistnienia małżeństwa. Chrześcijanie podają Chrystusa jako żywą regułę dla więzi małżeńskiej. Zawierać bowiem małżeństwo w trakcie sprawowania Eucharystii to znaczy zauważyć więź, jaka łączy Chrystusa z Kościołem, Kościół z Chrystusem, i w tym modelu widzieć żywy wzór dla swego własnego małżeństwa. Eucharystia staje się więc nie tylko fundamentem, na którym buduje się gmach, ale cementem, który jednoczy wszystkie następne etapy całego życia małżeńskiego. Nie ma doskonałego małżeństwa chrześcijańskiego bez Eucharystii niedzielnej czy nawet codziennej.” (*Małżeństwo, 113-115*)

Śpiew: *Ma dusza pragnie Boga*

**P2.** Dziękując Bogu z dar sakramentu małżeństwa, który ustanowił Pan nasz Jezus Chrystus, módlmy się wspólnie słowami Litanii do Najświętszej Rodziny:

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojczy z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Jezu, Synu Boga Żywego, który stając się człowiekiem z miłości ku nam, uszlachetniłeś i uświęciłeś więzy rodzinne, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Maryjo, Józefie święty, których świat cały czci imieniem Najświętszej Rodziny, wspierajcie nas.

Najświętsza Rodzino, obrazie Trójcy Przenajświętszej na ziemi, wspieraj nas.

Najświętsza Rodzino, wzorze najdoskonalszy cnót wszystkich,

Najświętsza Rodzino, wzgardzona w Betlejem od ludzi, ale uczczona śpiewem aniołów,

Najświętsza Rodzino, odbierająca hołdy pasterzy i dary królewskie,

Najświętsza Rodzino, wysławiona przez starca Symeona,

Najświętsza Rodzino, prześladowana i wygnana do ziemi pogańskiej,

Najświętsza Rodzino, żyjąca w ukryciu i nieznaną,

Najświętsza Rodzino, najwierniejsza przepisom Pańskim,

Najświętsza Rodzino, wzorze rodziny odnowionej duchem chrześcijańskim,

Najświętsza Rodzino, której głowa jest wzorem miłości ojcowskiej,

Najświętsza Rodzino, której Matka jest wzorem miłości macierzyńskiej,

Najświętsza Rodzino, której Dziecię jest wzorem posłuszeństwa i miłości synowskiej,

Najświętsza Rodzino, patronko i opiekunko wszystkich rodzin chrześcijańskich,

Najświętsza Rodzino, ucieczko nasza w życiu i nadziejo nasza w godzinę śmierci,

Od wszystkiego, co by mogło zakłócać spójność i jedność serc, Najświętsza Rodzino, zachowaj nas,

Od zbytniego zamięłowania do uciech światowych,

Od rozproszenia serca i umysłu,

Od oziębłości w służbie Bożej,

Od szukania przyjemności i wygod,

Od przywiązania do dóbr ziemskich,

Od pragnienia próżnej chwały,

Od śmierci w stanie grzechu,

Przez najdoskonalsze złączenie serc Waszych, wysłuchaj nas, Najświętsza Rodzino.  
Przez Wasze ubóstwo i Waszą pokorę,  
Przez doskonałe posłuszeństwo Wasze,  
Przez smutki i bolesne przejścia Wasze,  
Przez prace i trudy Wasze,  
Przez modlitwy i milczenie Wasze,  
Przez doskonałość czynów Waszych,  
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.  
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.  
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

**P:** Módlmy się: Boże, Ty w Świętej Rodzinie dałeś nam wzór życia, spraw, abyśmy złączeni wzajemną miłością naśladowali w naszych domach Jej cnoty i doszli do wiecznej radości w Twoim domu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

**W:** Amen.

**P2:** Panie Boże, dziękujemy Ci za wszelkie dary, którymi obdarzyłeś nas podczas tej wspólnej modlitwy. Szczególnie dziękujemy za dar sakramentu małżeństwa i za umocnienie naszej wiary w Twoją obecność w sakramentach, dzięki którym udzielane jest nam życie Boże.

*Śpiew: Nic nas nie zdoła*

## MODLITWA NA ROK WIARY

**P:** Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpala się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

**L1:** Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

*Śpiew: Panie, przymnóż nam wiary.*

**L2:** Zbawicielu świata, przymnóż nam wiary w Twoje zbawcze działanie w sakramentach świętych i Twoją obecność pośród nas w znaku chleba. Niech nasza wiara objawi się w chętnym przychodzeniu na adorację i pełnym zaangażowaniu w przeżywanie sakramentów, szczególnie Eucharystii.

*Śpiew: Panie, przymnóż nam wiary.*

**L3:** Jezu, Synu Maryi, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w nas samych i w innych ludziach. Nie pozwól nam zapomnieć o Twoich słowach: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych, Mnieście uczynili”. Dodaj nam siłę, abyśmy służyli Ci w ludziach, do których nas posłałeś.

*Śpiew: Panie, przymnóż nam wiary.*

**P:** Przyjmij, miłosierny Jezu, naszą pokorną modlitwę o pomnożenie wiary. Niech ona kształtuje całe nasze życie i doprowadzi nas do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

*Śpiew: Oddaję Ci życie me*

*Adoracja w ciszy.*